

[Jens Foged.]

stor arbejdsløshed? Kan ministeren endda love os, at disse ting kan der blive taget initiativ til så hurtigt, at det sker i 1975, for så kunne der måske være nogen mening i at behandle forslagen lidt mere positivt? Når vi ønsker dem, så er det, fordi der også vil ske noget i 1976 og i 1977, som nødvendigvis må have noget af det samme sigte.

Vi opfordrer derved til, at vi gør, hvad vi kan, for at få rimelige afskrivninger på langtidsbasis.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg har 4 bemærkninger. Den første skal være til hr. Glistrup, som fortalte os om psykosen i december. Jeg kan ikke rigtig få denne vurdering af indkøbene i december til at rime med, at hr. Glistrup vil medvirke til at gøre reglen om halvårsafskrivningernes reduktion, altså andet halvårs afskrivninger, den ordning, som vi foreslår ophævet for 1975, til en permanent regel. Det har jeg lidt svært ved at få til at stemme med hr. Glistrups synspunkt om, at der i december købes helt overvejende af hensyn til afskrivningsmuligheden.

Til hr. Bernhard Baunsgaard vil jeg gerne sige, at jeg er enig i den betragtning, at vi ikke skal forvirre begreberne, men så må jeg altså også opfordre hr. Bernhard Baunsgaard til ikke at sige, at jeg skulle mene, at erhvervslivet ikke har gavn af en provenuforskydning. Så sagde hr. Bernhard Baunsgaard, at det mente han at erhvervslivet havde, men at ministeren mente nej. Det er jo modbevist med det forslag, jeg har lagt her på folketingets bord. Dette forslag sigter mod at give erhvervslivet en fordel ved, at det, for de investeringer, de foretager i 1975, får en provenuforskydning.

Jeg vil gerne til hr. Stetter sige, at de bemærkninger, jeg gjorde, ikke var ment som et forsøg på at anfægte de konservatives indstilling til at bedre beskæftigelsessituationen. Mine bemærkninger gik ene og alene på det udtryk, som hr. Stetter brugte, nemlig et tilfældigt indkomstår. Jeg vil gerne understrege, at når vi har givet denne meget betydelige forøgelse af afskrivningsmuligheden i dette år, så er det, fordi vi ikke betragter det som noget tilfældigt indkomstår.

Til hr. Jens Foged må jeg sige, at jeg selvfølgelig ikke kan love noget om beskæftigelsessituationen år frem i tiden, og det ved hr. Jens Foged jo udmærket. Men det ændrer ikke ved den opfattelse, at vi finder situationen i dag sådan, at der er basis for at gøre en ekstra indsats også via afskrivningsreglerne. Men jeg har svært ved at se, at det skulle føre til den slutning, at fordi der også er risiko for, at der ikke er fuld beskæftigelse ud i fremtiden, så skulle vi gøre vore afskrivningsregler permanent anderledes. Jeg må jo sige, at i det forslag, som er stillet af venstre, ligger der jo ikke noget incitament til, at man skal skynde sig at foretage investeringer, for med hensyn til de investeringer, der foretages i 1976 og i 1977, vil man jo få den samme mulighed for oven i anskaffelsen at lægge 20 pct. og afskrive på denne samlede sum.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Ministeren havde vanskeligt ved at se sammenhængen med den af mig udtalte kritik mod reglen om, at der kun er halve afskrivninger for anskaffelser i andet halvår, og den beskrivelse, som jeg gav af indkøbshysteriet i december måned. Nu vil ministeren have bemærket, at i min beskrivelse af indkøbshysteriet nævnte jeg som eksempel og med velberåd nu netop trusserederne, fordi dér gælder ikke denne begrænsning for anskaffelser i andet halvår. Det er jo rigtigt, at hysteriet med henblik på hurtige afskrivninger på anskaffelser, der er overflødige, nu er flyttet, således at vi har to sæsoner om året. Vi har ikke bare decembersæsonen, der er den store sæson og den traditionelle sæson, og også har været sæsonen før vi fik disse halvårsregler, men nu har vi tillige sæson i juni måned, hvor man skal købe ind, før man kommer ind under de nye regler; plus at noget af hysteriet i december måned for dem fra andre brancher, der vil konkurrere med trusserederne, går ud på, at man kan købe på tilbagedaterede slutsedler, der ligger tilbage fra april-maj måned eller noget lignende.

Det er i enhver henseende en usund lovgivning vi har, hvor man deler et indkomstår op i to halvdele. Det fører til begunstigelse af investeringer i disse meget